

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1080

26.11.2023 (134)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen) Politiskā kareivība: SA tradīcijas un gars

3. daļa

SA TRAGĒDIJA (1933/34)

1933. gada 30. janvāris, šķiet, piepildīja visas revolucionāro cīnītāju cerības: Uzvara bija izcīnīta, Fīrers bija kļuvis par reihskancleru; NSDAP bija kļuvusi par vadošo politisko spēku vācu tautā, tās Vētras vienība nenovēršami auga - līdz 1934. gada jūnijam vairāk nekā trīs miljoni vācu vīriešu jau ar lepnumu valkāja SA brūno kreklus; štāba priekšnieks bija reihministrs un 1933. gada septembrī notikušajā Reihpartijas uzvaras kongresā tika simboliski izcelts kā spēcīgākā personība pēc Hitlera un gandrīz līdzvērtīgs Fīreram. Tomēr fonā SA pieauga pamatota neapmierinātība:

Pārāk maz tika runāts par nacionālsociālistiskās revolūcijas realizāciju un īstenošanu, pārāk daudz tika runāts par "nacionālo sacelšanos", kas tagad bija pabeigta. Taču alianse un kompromiss ar joprojām spēcīgo reakciju reihsvērā, administrācijā un ekonomikā nebija uzvara, bija tikai puse no panākumiem. SA cīņa vienmēr bija vērsta pret Sarkanā fronti UN reakciju, kopš 1923. gada 9. novembrī reakcija bija nodevusi un nošāva pirmos nacionālsociālistu revolucionārus. Sarkanā fronte bija konsekventi likvidēta un pēc 1933. gada 30. janvāra galīgi sakauta, nacionālā revolūcija bija uzvarējusi - bet kur bija sociālistiskā revolūcija, kurai tagad būtu un būtu konsekventi jālikvidē reakcija?

Pat firera citētais Jaungada apsveikums, kurā bija jūtams siltums un atzinība, izklausījās savdabīgi neskaidrs un izplūdis:

Reihsvēram bija jāturpina aizsargāt Reihu ārēji, bet SA - iekšēji? Ko tas varētu nozīmēt konkrēti: aizsardzība iekšienē, kas faktiski nozīmētu kontroli pār visu valsts drošības aparātu un tā reorganizāciju. Taču par to nevarēja būt ne runas - lai gan SA vairākkārt tika izmantota kā "palīgpolīcija" un vairāki SA vadītāji tika iecelti par policijas priekšniekiem, policijas un drošības aparāts nekādā ziņā netika pakļauts SA vadībai kopumā, kā tas būtu bijis nepieciešams un vajadzīgs, lai SA patiešām spētu pildīt šo uzdevumu. Vai Rēmam šim nolūkam būtu vajadzējis pārņemt Iekšlietu ministriju? - Par to arī nebija nekādu runu.

SA vadība bija tikpat skeptiska attiecībā uz "darba dalīšanu" ar reihsvēru:

Nacionālsociālistu revolucionāri ap Ernstu Rēmu gandrīz visi bija bijušie frontes virsnieki un vēlāk Freikorpa vadītāji - politiskie karavīri, kuri bija izstumti no reihsvēra un jau sen bija sapratuši, ka šis šķietami apolitiskais spēks patiesībā ir ļoti politisks reakcijas varas instruments. Ernsts Rēms un viņa štābs saprata revolūcijas loģiku, ka revolūcija ir patiesi droša tikai tad, kad tā ir izveidojusi savu revolucionāro armiju!

Tāpēc 1934. gada pirmajā pusē iekšējā spriedze arvien vairāk saasinājās: SA pieprasīja "otro revolūciju" pret reakciju un kā izšķirošu soli ceļā uz to - pārveidot SA par bruņotu tautas milīciju, kā arī pārcelt piemērotus vadītājus un apakšvadītājus virsnieku un zemessargu statusā uz Reihsvēru, lai varētu to politiski kontrolēt. No abu elementu kombinācijas - augsti tehniska, spēcīga un ātri izmantojama, neliela nacionālsociālistu elites spēka izveides ar tautas milīcijas atbalstu, ko veidoja praktiski visi militāra vecuma vīrieši - bija jāveido vēlāmā nacionālsociālistiskā tautas armija SA štāba vadībā, un tās izšķirošie varas līdzekļi bija jāizrauj no reakcijas rokām.

Līdz ar to arvien vairāk izpaudās SA vecais divējāda raksturs: lai gan tā vienmēr bija partijas neierobežota apakšvienība atbilstoši tās pašapziņai, tagad tā ne tikai vēlējās atkal kļūt par militāru vienību, kā tas bija agrāk, bet arī par nākotnes revolucionāro tautas armiju! Galu galā šim nolūkam to jau 1919. gadā bija izvēlējis un veicinājis Roms. Galu galā tieši tā viņš vienmēr bija sapratis savu uzdevumu kā SA līderis. Un tas arī atbilda - kā jau minēts - NSDAP kā revolucionārās partijas loģikai, kas apgalvoja: **"Partija komandē valsti!"**.

Partija savās nodaļās jau cīņas laikā bija izveidojusi "ēnu valsti", kurai pēc revolūcijas bija jāiekļaujas buržuāziskās valsts aparātā un jāpārveido nacionālsociālistiskā izpratnē. Un šajā ēnu valstī SA vienmēr bija nākotnes tautas armijas loma. Ne SA vadība, ne arī ierindas SA cīnītājs tagad nesaprata, kāpēc pēc varas sa-

grābšanas šī prasība visos līmeņos - bet galvenokārt attiecībā uz SA uzdevumiem - arvien vairāk tika upurēta par labu kompromisam un varas un uzdevumu sadalei ar reakciju.

Ernsts Rēms, atbalstīts ar saviem trīs miljoniem SA kaujinieku, kuri pat neapbruņoti jau bija skaitliski spēcīgākais spēka faktors Reihā, sāka pretdarboties: Viņš, paredzot gaidāmo revolūcijas otro fāzi, sāka pārveidot un reorganizēt SA par militāru formāciju un ar iespaidīgiem SA grupu aicinājumiem visā Reihā, runām, proklamācijām un gājieniem izdarīja arvien lielāku spiedienu. Viņš paziņoja:

"Ja buržuāziskās dvēseles domā, ka pietiek ar to, ka valsts aparāts ir saņēmis citu zīmi, ka nacionālā revolūcija jau ir pārāk ilga, mēs labprāt vienreiz viņiem piekritīsim; patiešām ir pēdējais laiks, lai nacionālā revolūcija beigtos un kļūtu par nacionālsociālistisko revolūciju. Neatkarīgi no tā, vai viņiem tas der vai nē, mēs turpināsim savu cīņu. Kad viņi beidzot sapratīs, kas ir likts uz spēles, kopā ar viņiem, ja viņi nevēlēsies, tad bez viņiem, un, ja būs jācīnās, tad pret viņiem."

Un visbeidzot, 1934. gada 18. aprīlī atklāts kara pieteikums reakcijai notika tādā veidā, ka to vairs nevarēja pārspēt, kad Ernsts Roms savā runā paziņoja:

"Bet mēs neesam veikuši nacionālo revolūciju, bet gan nacionālsociālistisko revolūciju, kurā mēs īpaši uzsveram vārdu "sociālistiskā"! Ja šie nacionālie spēki pa to laiku papildus savai nacionālajai domāšanai ir apguvuši un praktiski praktizējuši sociālismu, viņi var turpināt iet mums līdzī. Taču, ja viņi domā, ka viņu dēļ mēs viņu labā kaut mazāko atkāpšanos no mūsu konsekvētās sociālistiskās gribas, viņi ļoti maldās."

Reakcija un revolūcija ir dabiski nāves ienaidnieki. Nav tiltu pāri un pāri, jo viens izslēdz otru. Neizprotamā iecietībā jaunais režīms Vācijā, pārņemot varu, nežēlīgi neattīrījās no vecās un vēl vecākās sistēmas nesējiem un pakalpiņiem. Šodien civildienestā strādā cilvēki, kas vēl nav sajutuši nacionālsociālistiskās revolūcijas garu. Mēs viņiem neuzskatām par ļaunu to, ka viņu attieksme ir apsteigusī notikumu attīstību, lai gan neuzskatām par laimīgu to, ka viņi ir likvidēti, nevis nostādīti vienlīdzīgā stāvoklī. Bet mēs stingri un nežēlīgi salauzīsim viņiem kaklus, ja viņi uzdrošināsies apstiprināt šo reakcionāro attieksmi."

Šādi un līdzīgi paziņojumi, kas šajos mēnešos atkārtojās desmitiem reižu pēc kārtas, aizvien biežāk izraisīja baumas, ka Ernsts Roms plāno puču - ka otro revolūciju, ko viņš uzskatīja par nepieciešamu, izraisīs SA sacelšanās. Taču tas būtu pilnīgi nepareizs Rēma vērtējums:

Ernsts Rēms vienmēr bija lojāls un uzticīgs firera sekotājs - tiesa, nevis bizantisks "jā-cilvēks" un glaimotājs, bet pašpārliecināts un domājošs draugs. Ar SA elites

karaspēka (Stabswache) apbruņošanu, SA kā militārā spēka reorganizāciju un ar saviem aicinājumiem un proklamācijām Roms negatavoja valsts apvērsumu, ko diez vai varētu sarīkot tik atklātā un provokatīvā veidā. Vienmēr bija skaidrs, ka revolūcijas otrais posms tiks uzsākts nevis pret Ādolfu Hitleru, bet gan kopā ar viņu; taču vienmēr bija skaidrs arī tas, ka Roms, tāpat kā 1924. gadā, atkāpsies no amata un atdos savu pilnvarojumu, ja firers izlems pret viņu. Skaidrs pierādījums tam ir fakts, ka, atgriežoties Vācijā, Rēms nebija atkāpies no dienesta Bolīvijas armijā, bet gan bija tikai paņēmis atvaļinājumu, citiem vārdiem sakot, bija atstājis brīvu ceļu atpakaļ, ja nespētu īstenot savas idejas! Tāpēc ne 1934. gada 30. jūnijā, ne vēlāk SA sacelšanās nedraudēja: "Rēma pučs" patiesībā bija pučs pret Ernstu Rēmu, ko padarīja iespējamu reakcijas nervu karš un intrigas, ar kuru palīdzību Firers tika maldināts.

Tomēr šajā brīdī nevajadzētu lēti kritizēt Ādolfu Hitleru: Roms nevēlējās veikt apvērsumu, taču viņš vēlējās izdarīt spiedienu, tostarp spiedienu uz fireru, lai panāktu viņa atbalstu savām idejām. Jau tas vien bija SA "pamatlikuma" pārkāpums, ka SA nedrīkst īstenot savu politiku, bet tai vienmēr jāpaliek partijas karojošai apakšvienībai un jāpakļaujas tās stratēģijai un taktikai. Šis pārkāpums noteikti būtu attaisnojis štāba priekšnieka atstādināšanu. Tas bija arī bezatbildīgi tik saspringtā iekšpolitiskā gaisotnē, kurā nebija iespējams SA pučs, bet pastāvīgi bija iespējams reakcionārs reihsvēra pučs, kas arī vairākkārt draudēja. Šāds apvērsums varēja novest pie pilsoņu kara!

Hitlera rīcība 1934. gada 30. jūnijā, ko maldināja puča baumas un reakcijas intrigas, ko stiprināja konkurējošie Rēma pretinieki partijā, ko ietekmēja štāba priekšnieks un ko apdraudēja reakcionārie atjaunošanas centieni, Hitlera acīs kalpoja tam, lai novērstu draudošo pilsoņu karu. Uz šī fona SA vadītāju sodīšana ar nāvi kļūst saprotama. Nevar un nedrīkst gribēt spriest par vainu un traģēdiju no ērtā vēstures vērotāja krēsla, piecdesmit gadus vēlāk!

Tomēr no vēsturiskās pieredzes var izdarīt secinājumus tagadnei un nākotnei, kā tas jau ir noticis ar pirmo SA traģēdiju 1923. gada 9. novembrī: SA divējāda rakstura - militārs vai tīri politisks - pamatā esošais saspīlējums divreiz izpaudās dramatiskos notikumos: Abas reizes SA atradās savas varas virsotnē un abas reizes zaudēja šo varu asiņainos norēķinos, kas neatstāja tai nekādas izredzes. 1923. gada 9. novembrī un 1934. gada 30. jūnijā. Pēc 1923. gada lēmums atņemt SA militāro raksturu un pārveidot to par vienīgi propagandistiski efektīvu partijas armiju bija pareizs. Tajā laikā Ernsts Rēms kļūdījās. SA uzdevums nebija militāri sakaut sistēmu, pret kuru tā cīnījās, bet gan savākt savās rindās karojošo nācijas eliti un ar SA gara piemēru iegūt plašas tautas masas nacionālsociālismam, lai NSDAP varētu veikt legālu revolūciju. Tā mēs bijām sapratuši SA tradīciju, un tā mēs to attiecinām uz šodienas cīņas laiku.

Tomēr 1934. gada 30. jūnijā nacionālsociālistu kustība jau bija pie varas, SA

būtībā bija izpildījusi savu uzdevumu. Taču šādā situācijā tagad bija jāpanāk, lai visas buržuāziskās valsts iestādes un varas bastioni tiktu piesātināti ar nacionālsociālistisko garu, pārveidoti un pakļauti partijas varai. Tas galvenokārt attiecas uz visām valsts iekšējās un ārējās drošības struktūrām. Šīs jomas ir klasiski uzvarējušās SA un tajā organizētās kaujinieciskās nācijas elites uzdevumi! Bez šādas cīņas pret buržuāziskās reakcijas varas bastioniem revolūcija paliek nepabeigta un tai ir jāpiedzīvo neveiksme un jāsabruk lielo saspīlējumu ietekmē, kā tas galu galā arī notika. Tāpēc šoreiz Ernstam Rēmam bija taisnība.

Tāpēc konsekventa un nesaudzīga cīņa pret reakciju ir septītā prasība SA tradīcijā. Ņemot vērā asiņaino un traģisko SA un tās lielā priekšnieka vēsturi, mēs pilnīgi apzināti un neizbēgami iekļaujamies šajā SA tradīcijā, kas ir skaidri izteikta jau citētajos Ernsta Rēma vārdos:

"Reakcija un revolūcija ir dabiski nāves ienaidnieki. Nav tiltu pāri un pāri, jo viens izslēdz otru."

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTei DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTei AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1975

Der Kampf geht weiter !

Nur die Führer sind die Kapitalisten der Weltmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler von Mauthausen, Vörsching, Flossenbürg und Dachau haben nicht ausgereicht, kein Korb für gewisse Leute können heißt geführten Führer Adolf Hitler zu ersetzen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verloren und Ausgestoßenen stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit!

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, der Volkstod ist im Bewusstsein, die Propaganda ist ein Propagandaorgan, sowohl auf dem internationalen als auch auf dem nationalen Gebiet ist jeder Nationalsozialist bei seiner Pflicht!

Hiel Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zīņu biļetens
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzīgi ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējus uz Adolfa Hitlera un cilvēces atnaujināšanu (www.morningtheancient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācija par visu lietu un atrodai vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrakpo apēkto pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informāciju un atbilstošiem plūdiem. Otrā gaitā ir parādījusies arī kārtīgi retas lietas no dažādām vietām

The NEW ORDER

Number 179 (134) Fourth 1975 April 20, 2017 (135)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means we non-White immigrants, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hiel Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!